

Eiler Jensen, formaður í »De sam- virkende Fagforbund« 60 ár

Eiler Jensen, formaður í De samvirkende fagforbund fylti 60 ár hin 14. apríl frá öllum teim kendu fakfelagsleiðarunum í vesturheimi fekk hann heilsanir og varð stórliga fagnaður fyri stóra og idna arbeið sitt fyri fakfelagsrörluna. Vit prenta her tað ið »Social-Demokraten« og Hans Hedtoft, forsætisráðharri, skrivaðu um hann:

Eiler Jensen fylder 60 i morgen — få dage efter afviklingen af en månedlang overenskomst-situation fuld af krævende og højspændte forhandlinger. Var forløbet af denne situation karakterisk, var Eiler Jensens ypperlige indsats det også. I en situation, hvor arbejdsgiverens totalt afvisende holdning syntes at spærre enhver udsigt til opnåelse af acceptable resultater på fredelig vis, lykkedes det alligevel, navnlig ved Eiler Jensens ledende indsats, at bane vejen til et så værdifuldt forlig, at et overvejende flertal godkendte det.

Forklaringen på den indsats, Eiler Jensen gjorde ved denne som ved adskillige tidligere lejligheder, ligger i hans personlige egenskaber: en lykkelig kombination af målbevidst udholdenhed og sikkert blik for en situations muligheder, forbundet med et ukueligt humør og personlig charme. Det er navnlig disse egenskaber, der har placeret Eiler Jensen blandt de store ledere, dansk fagbevægelse har haft gennem tiderne. Og det tør roligt fastslås, at hans leder- og forhandlingsevne i høj grad har været medvirkende, når alle de værdifulde resultater, fagbevægelsen har kunnet notere i efterkrigstiden, er opnået uden storkonflikt.

Skönt naturligtvis frem for alt fagbevægelsens mand har Eiler Jensen altid haft et åbent blik for arbejderbevægelsens helhed. For ham har den faglige og den politiske bevægelse altid kun været to sider af samme sag. I arbejdet indenfor kooperationen har Eiler Jensen gennem årene taget meget virksom del, og den socialdemokratiske presse skylder ham tak for hans indsats i den omfattende udbygning af pressen i efterkrigstiden.

Eiler Jensen er virksom deltager i arbejderbevægelsens nordiske samarbejde, og den anseelse, han nyder indenfor det internationale samarbejde, kom sidst til udtryk, da han i fjor valgtes til vicepræsident i Den frie faglige Internationale.

Vi lykønsker Eiler Jensen, som ved 60-årsdagen står på høiden af sin ydelse — men der er også god grund til at lykønske fagbevægelsen med den førstemand, den har valgt.

Statsminister Hans Hedtoft lykønsker Eiler Jensen i følgende linier:

Dansk Arbejderbevægelse har al grund til på Eiler Jensens 60-års dag næst et hjerteligt tillykke at sige ham en varm tak for tiden, der gik.

Det var en lykke, at vi midt i besættelsens prøvelser i De samvirkende Fagforbund fik en formand, som man kunne stole på, en mand, der ikke alene følte og tænkte som den jævne arbejder og altid vidste, at det under alle forhold er De samvirkende Fagforbunds opgave at varetage arbejderne,

funktionærenes og tjenestemændenes økonomiske og sociale interesser, men som samtidig aldrig glemte, at De samvirkende Fagforbund var en afgørende del af det demokratiske Danmark, der kæmpede en livens kamp og skulle reddes gennem besættelsens skærsild. Vi havde i dansk arbejderbevægelse, ja, jeg tror, at hele landet havde været ilde faren, hvis vi ikke i fagbevægelsen havde haft folk, der i denne periode forstod at tilsidesætte både organisatoriske og personlige ærgerrighed og samordne de sociale og nationale hensyn, som var altafgørende for hele vor fremtid.

Det samme *helhedssynspunkt* har været afgørende for Eiler Jensen i den tvægede efterkrigsperiode, hvor han har været dansk fagbevægelses førstemand. Denne stilling er ikke så lidt af en uriaspost. Med den faglige organisationsform, man har fastholdt her i landet, er De samvirkende Fagforbund ved lønopgørelserne på en gang en slags postbud for kravene fra en række suveræne forbund, men reelt samtidig bestemmende for den økonomiske hovedlinje i slutresultatet. Derfor ser hvert års lønsituation så broget og uoverskuelig ud for alle udenforstående.

Det skal et godt hoved og en bred bringe til at klare disse situationer. Eiler Jensen har begge dele.

DÓMUR FASTA VALDGERARÆTTSINS

17. apríl fall dómurin við fasta valdgerarrættin. Sakarmál útgerðarmanna móti Fiskimannafelagnum hevur drigið leingi út og ivaleyst gjørt stöðuna nógv ógreiðari enn hon t. d. var, tá ið sakarmálið á fyrsta sinni var fyri rættinum her í Föroyum. Rætturin her avgjörði, at hann ikki var rætti stovnur at döma í hesum máli. Menn vóru eisini ymiskir á máli, um fasti valdgerðarrætturin kundi döma tilfiki máli. Hetta hevur hann so gjørt, og úrslitið er, at verfall Föroya fiskimannafelags er dömi ólógligt. Aftur her fingur vit eitt fullgott prógv um, hvussu vónleysir, tann sáttmáli var, ið Erlendur bant fiskimenn til hin 19. apríl í fjór. Úrslitið av hesum dómi botnar einans í hesum sáttmála, ið veruliga var so illa gjörður, at hann beinleiðis tók öll verfallsrættindi frá okkara fiskimonnum. Fiskimenn vóru ovurharmir í fjór, og tað kundu teir av sonnum vera, men neyvan mundi nakar fiskimaður hugsa sær, at hesin sáttmáli skuldi gerast teimum eitt sovorðið forbannilsí, sum hann er vorðin teimum tað í dag. Grein 18 í 19. apríl sáttmálanum hevur meira enn nakað annað trælundið hin föroyska fiskimannin.

Tað at sáttmálin prosentliga var ringur og illa gjörður, var sjálvandi ein dyggur stoytur fyri fiskimenn, ið fingur ov litið frammanundan og tí gjördu verfall fyrri at fáa meira, men — tíverri — við tí syrgiliga úrsliti, at teir fingur við.

Hitt, at hesin samj sáttmáli samstundis skuldi taka frá fiskimonnum rættin til at á lögligan hátt at gera verfall og finna tað aftur, ið sáttmálin skerdi teirra inntöku, er ein ófyrigevilig svikagerð, ið altíð kemur at standa sum eitt ljótt og dapurt minni í baldrutu fiskivinnusögu okkara.

Ófta hevur tað tykst soleiðis, at fiskimenn hava verið rættleysir og prígivnir útgerðarmonnum, ið samstundis hava átt alt valdið á tingi — hesi borgini, ið av sonnum kundi verið mannað við umboðsmonnum fiskimanna og

Han har bevis, at han í samarbejde med sin stab på kontor og i forretningsudvalg forstår de ofte lidenskabelige stemninger, der gør sig gældende og må gøre sig gældende ved en lønopgørelse for 3/4 million medlemmer, men han har aldrig i den afgørende time selv ladet sig lede af øjeblikkestemninger og følelser og stemninger. For ham var det som klog social strateg alene argumenter og nøgtern bedømmelse af situationen, der talte og var afgørende. Midt i al forvirringen og nervepresset bevarede han roen og det samlede overblik. Han lod sig ikke forvirre hverken af pilene fra arbejdsgiverhold eller de forgiftede, kommunisterne sendte i ryggen på ham.

Ansvarsfølelse, først og fremmest overfor den medlemsskare, der har ham, men tillige overfor det fælles samfund, hvis tjener en nutidig organisationsleder også er, har altid været fremherskende hos ham. Den *forhandlingskultur*, som lykkeligvis både for samfund, arbejdsgiver og arbejder mere og mere præger vort arbejdsmarked, har Eiler Jensen og han kammerater plejet og videreudviklet i sikker erkendelse af, at den i vort moderne samfund simpelthen er forudsætningen for de frie organisations eksistens.

Disse linjer skal også være en tak fra den øvrige arbejderbevægelse til fag-

bevægelsens førstemand, Eiler Jensen har aldrig propageret tesen: fagbevægelsen er sig selv nok! Han er for klog og erfaren til dette dilettanteri. Ungdoms-, kultur-, kooperation og politisk bevægelse er som fagbevægelsen grene på arbejderbevægelsens træ. Eiler Jensen ved, at mennesket lever ikke af brød alene. Han er ungdoms-, kultur- og oplysningsarbejdets gode ven. Han tager sit nap med i kooperationen og erkender, hvilken mægtig rolle den kooperative bevægelse spiller i menigmands økonomiske frigørelsesproces. Og han erkender det politiske arbejdes afgørende betydning. Hvad hjælper et forligsforslag 10 øres forhøjelse den enkelte, hvis staten gennem sin skatte-, pris- og produktionspolitik decimerer det hele? Arbejderbevægelsen er en helhed. Den må virke sammen og holde sammen.

Og så er Eiler Jensen en god og munter kammerat i dagligt samarbejde. Han har trods de 60 det, svenskerne kalder grodsjælen i behold. Det er meget værd i et hårdt og krævende job.

Vi er mange, mange, som i dag siger De samvirkende Fagforbunds formand Eiler Jensen tak og ønsker vennen og kammeraten alt godt fremover.

Hans Hedtoft

Reiðarar vilja ongar samráðingar

Fyri páskir komu Fiskimannafelagið og útgerðarmenn saman til samráðing, men tá ið útgerðarmenn kravdu nærri útrokningar av uppskoti Fiskimannafelagsins, varð samtykt, at næsti samráðingarsfundur ikki skuldi fara fram fyrr enn aftaná páskir. Mikudagin sögdu útgerðarmenn frá, at teir ikki vildi samráðast meira, fyrr enn Fiskimannafelagið hevði rættað seg eftir dómnum hjá fasta gerðarrættinum og avlöst verfallið, ið dömt varð ólógligt. Útgerðarmenn siga seg ikki vilja taka aðra stöðu.

Grót og skervur.

Öll, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmann fyri kommununa.

Froðbiar sóknar kommunu

Føroya Bjór

OL- og MINERALVATNSVIRKI

Máltráð 4

FÖROYA PILSNAR

EKTA MALTØL

EINAR WAAG, Klakksvík

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jærðber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

Skipafelagið Føroyar

Telefon 1225

Tórshavn